

داشته بید افیاض روی آوردم و توبه خدیو عالم را فافده سالار سپهر و اسپین کردانید که مبر و شدم نگاه

۱۵۴

رایات سما یون نمود ارگشت و آن پیکر نورانی جلوه گاه در آمد خط این نمایش و الا نور افزای بیده و دل بود در بجز
۳۹۳

۱۷۳

۴۷۴